

16-7-08

Compareixença del MHP davant el Parlament de Catalunya per donar compte de la situació econòmica i l'actuació del Govern per fer-hi front.

Gràcies senyor President,

Senyores i senyors diputats.

Comparec, a petició pròpia, davant la Cambra per donar compte de l'estat de l'economia catalana i per exposar l'actuació del govern en relació a la situació econòmica a Catalunya.

Parlaré sobre les causes. Sobre els efectes. I sobre les mesures que el Govern ha pres per combatre els problemes derivats de l'actual conjuntura. I per sortir-ne, com més aviat i més ben parats millor.

És evident que la confirmació d'unes perspectives més negatives del previst, obliga el Govern de Catalunya a actuar amb un conjunt de mesures que s'afegeixen a les decisions de caràcter més estructural, pensades per abordar el canvi de cicle i el canvi de model productiu que necessitem.

Actuacions que complementaran les que han pres, i prenguin en el futur, tant el govern espanyol com les autoritats econòmiques comunitàries i les autoritats monetàries i altres organismes a nivell internacional.

Crec que ens correspon, a més d'actuar, fer-ho d'una determinada manera, amb unes determinades formes.

Procurant que el nostre capteniment infongui a la societat catalana la seguretat i la tranquil·litat necessàries en un moment de dificultats com el que vivim.

Crec que la meva primera obligació, com a President, ha de ser vetllar pel benestar dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

I el primer que hem d'admetre és que les crisis econòmiques, sempre, sempre, acaben tenint conseqüència sobre les persones. Sobre les famílies.

És evident que, avui per moltes famílies catalanes, les coses no són fàcils. La hipoteca d'un pis, omplir el dipòsit del cotxe o anar al mercat és, avui, notablement més car que fa un any. Arribar a final de mes és més difícil.

Per tant, doncs, vull que quedi clar que davant de qualsevol altra prioritat, el president hi posa l'esforç per esmorteir o mitigar els efectes que la crisi pugui tenir entre sectors de la ciutadania que vegin augmentar les seves dificultats.

I, sobretot, crec que és la meva obligació, emetre un missatge clar, dirigit al país; dirigit al món econòmic i empresarial; i dirigit als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Un missatge fonamentat en el realisme d'un diagnòstic rigorós i serè. Allunyat d'estridències i exageracions alarmistes.

Un missatge centrat en les mesures que el Govern pot prendre i ha pres.

Vivim un període de dificultats. De crisi econòmica. Que serà probablement més llarga del que, fa uns mesos, tothom preveia, tothom.

Però ens en sortirem. Com ens n'hem sortit sempre.

Superarem aquesta etapa. Com en vam superar d'altres en el passat, amb altres governs.

I en sortirem enfortits. També com llavors.

El Govern de Catalunya ha pres i prendrà les mesures necessàries i al seu abast per fer front a aquesta situació.

Treballarem per no deixar ningú enrere.

Ajudarem les famílies a fer front a la situació adversa.

Ajudarem les empreses, perquè mantinguin i millorin la seva competitivitat.

El Govern farà el que li correspongui, però vull que empreses, sindicats i ciutadania entenguin que, aconseguir superar aquest moment requerirà l'esforç, el sacrifici i la responsabilitat de tothom. I això inclou també, en alguna mesura les forces polítiques de l'oposició.

Centraré la meva intervenció en **tres blocs**:

- En primer lloc faré el **diagnòstic** sobre l'actual situació econòmica i sobre les seves causes.
- Parlaré de les condicions en les que es troba l'economia catalana per **fer front a aquesta situació**.
- I finalment detallaré les mesures que el Govern ha adoptat i pensa adoptar per **combatre els efectes** de la desacceleració de la nostra economia.

Per situar-nos en un punt de partida que sigui indiscutible, considero raonable compartir algunes consideracions:

- 1) Hem entrat en una **fase de desacceleració** de l'etapa de fort creixement econòmic que havíem tingut durant més de dotze anys.
- 2) El **context econòmic internacional** no és gens favorable en aquest moment de desacceleració. Per l'encariment extraordinari dels preus del petroli; i per les tensions de liquiditat, derivades de la crisi de les hipoteques d'alt risc.
- 3) **Aquest context** internacional dificulta la gestió d'aquest període, perquè no permet esmorteir-ne el ritme i la intensitat.
- 4) **Hi ha sectors de l'economia catalana que han entrat en crisi. Estem en crisi.** Ho hem d'acceptar i admetre que hi haurà empreses i famílies catalanes que ho passaran, que ja ho estan passant, malament.
- 5) **No sabem el que durarà la crisi.** Però el que és segur és que la remuntarem i que treballarem perquè així sigui.

Tots vostès saben que durant els darrers anys, la mitjana de creixement de la nostra economia ha estat del 3,5% anual, el que suposa un diferencial de 1,3 punts respecte de la zona euro.

Entre els anys 2000 i 2007 s'han creat, a Catalunya, 691.000 llocs de treball, s'ha reduït la taxa d'atur fins al 6,6 %, en el punt més baix, fa uns mesos.

Hem sabut aprofitar un conjunt de factors externs que ens ajudaven:

- Una conjuntura econòmica internacional favorable,
- Una integració cada cop més gran de l'economia espanyola en l'economia europea,
- la solidesa d'una divisa com l'euro amb uns tipus d'interès baixos,
- i, fins fa poc, l'avantatge competitiu dels baixos costos laborals respecte d'economies més desenvolupades.

Avui podem mirar i tractar de tu a tu les principals economies europees. Cosa que no podíem fer fa quinze anys.

Una dada, només, per il·lustrar-ho: avui el PIB per habitant (a Catalunya) és un 12% superior al de la zona euro, enfront del 4% de finals dels anys noranta.

La història econòmica s'escriu sobre la base de cicles; dels quals és difícil preveure'n el final amb exactitud.

El període de creixement ha entrat en una nova fase. I viurem un període de dificultats per a la nostra economia. Això afectarà en graus diversos determinats sectors.

És una crisi amb causes exògenes i endògenes. Que té causes aquí i lluny d'aquí. I que trobarà solucions aquí i d'altres li vindran també de molt lluny d'aquí.

Crec que convé encertar el diagnòstic real i les mesures que es prenguin. I que, governs, empreses i forces sindicals apostin en la mateixa direcció i amb objectius semblants.

Només ens en sortirem si és tota la societat que rema en el mateix sentit. Si no, serà molt més difícil. I les conseqüències acabaran pagant-les, com passa tantes vegades, els sectors més febles i necessitats.

Disposar d'un diagnòstic realista i clar és la dada bàsica que ha permès prendre les mesures necessàries a cada moment, com –de fet- ja s'està fent des de fa mesos.

Des del primer dia d'aquesta legislatura, donant continuïtat a una opció estratègica de la legislatura anterior, s'està treballant per preparar la nostra economia **per un canvi de model productiu**.

L'economia catalana està, avui, més ben preparada per superar l'actual conjuntura, gràcies a l'esforç conjunt que han realitzat les Administracions i els agents econòmics en els darrers anys. Que eren anys de creixement.

Això no vol dir pas que no notarem els efectes negatius de la situació present. Perquè ho notarem i molt. Uns sectors més que d'altres, insisteixo.

L'acusada desacceleració que està vivint l'economia catalana s'explica principalment per **una caiguda molt forta del sector de la construcció d'habitatge residencial, amb els consegüents efectes sobre l'ocupació, l'atur i el consum**.

Uns efectes que, a causa del **fort component inercial** d'una activitat com la construcció, s'aprofundiran durant el que queda d'any i un temps més.

Tot i això, si fem cas al que prediuen els **organismes internacionals**, a **finals del 2009** es podria començar a remuntar la situació. Tot i que això, com saben, també pot ser revisable dins d'uns mesos. Ja ha passat, de fet, en el passat.

Aquesta situació accelerarà el **final d'un model productiu** basat fonamentalment en un ús intensiu de la mà d'obra poc qualificada com a peça important del motor del creixement econòmic.

El govern i les empreses i les universitats fa anys que estan orientant una part important dels seus esforços cap a un canvi de model productiu, invertint en coneixement, recerca i innovació, apostant per obrir la nostra economia cap a sectors amb un alt valor afegit.

Malauradament, **el canvi** de cicle previst, **ha coincidit**, en el temps, amb un conjunt de **factors a nivell internacional** que endureixen la nostra situació actual:

Un alentiment del ritme de creixement econòmic al món occidental.

Tot i així la taxa de **creixement interanual** de l'economia catalana el primer trimestre del 2008 fou del 2,5%, clarament superior a l'1,7 % de la Zona Euro. Si analitzem les dades de creixement del darrer trimestre a nivell europeu, veiem que l'economia catalana està creixent a un ritme similar al del Regne Unit, Suïssa i Suècia. I molt per sobre de països que presenten taxes de creixement negatives, com és el cas de països tan diferents com Dinamarca, Portugal o Irlanda.

Altres factors negatius a nivell internacional:

- Un progressiu **afebliment del dòlar** respecte de l'euro. ahir mateix va marcar un mínim històric en arribar a cotitzar per sobre de 1,60 dòlars per euro.
- El fort **augment dels preus del petroli** i dels **aliments**, com a conseqüència de l'increment de la demanda als **països asiàtics** i d'altres factors.

La setmana passada mateix vam conèixer una dada gens positiva sobre la inflació, ja que l'IPC interanual s'ha situat al 4,9 % a Catalunya i al 5% a Espanya. Tot i que el diferencial amb la zona euro es manté en el nivell dels darrers anys.

I, pel que fa als preus, han tingut un comportament especialment negatiu els del Aliments (6,6%), Habitatge (6,9) i Transport (10,1).

- I les **restriccions de liquiditat** derivades de la crisi de les hipoteques d'alt risc americanes, la segona onada de la qual ha tingut repercussions negatives aquesta mateixa setmana.

Aquests factors contribueixen a endurir i fer més difícil la situació de l'economia catalana.

Perquè **la fortalesa de l'euro dificulta les exportacions**. I perquè la pujada general dels tipus d'interès i de les primes de risc endureix les condicions de finançament de les famílies i les empreses.

És cert, que aquest any 2008 creixerem significativament menys que el 2007. Però aquest creixement inferior al d'anys anteriors, segueix essent un creixement positiu.

També és innegable que hi ha moltes empreses en dificultats. Els EROs anunciats per Roca, Pirelli o ACC en els últims dies són un exemple. Però malgrat les dificultats actuals, hi ha altres que segueixen apostant per projectes d'inversió.

Serveixin, com a il·lustració, **dos o tres exemples en un sentit contrari**:

- La multinacional **DOW CHEMICAL**, que a ha anunciat que construirà un centre de desenvolupament de tecnologies de dessalinització i reciclatge d'aigües.

Es tracta d'un centre pioner que situa Catalunya en una posició de lideratge a nivell internacional en aquest camp.

- Un altre exemple el tenim a **FICOSA**. Crec molt encertada la línia de diversificació, que ha iniciat la companyia en obrir part de la seva activitat cap a sectors amb més valor afegit com són l'aeronàutic i l'espai.
- Per altra banda, la possibilitat que el segon operador mundial de terminals marítimes, l'operador **DP World dels Emirats Àrabs**, gestioni la nova terminal de contenidors del Port de Tarragona.

DP World invertirà 87 milions d'euros i generarà 100 llocs de directes i 2.000 llocs d'indirectes.

El potencial de la nostra economia és valorat i reconegut internacionalment, com ho demostra l'acord per ampliar la celebració del **Congrés Mundial de Mòbils**, l'antic 3GSM, fins al 2012 a la capital de Catalunya, a Barcelona.

Voldria parlar, a continuació, de quin és l'estat de l'Economia catalana per afrontar la situació econòmica.

Darrerament s'han sentit veus comparant aquesta situació amb la que es va viure durant la primera meitat dels anys noranta. La situació jo crec que avui és ben diferent d'aleshores.

Un cop d'ull al quadre macroeconòmic de les economies catalana i espanyola, llavors i ara, posa de manifest la seva solidesa actual. Per exemple:

- **Sanejament dels comptes públics de l'Estat:** S'ha passat d'una situació de dèficit a una situació de superàvit. D'un nivell de Deute Públic que encara és més significatiu, del 62% del PIB, a un nivell del 36%.
- **Mercat laboral.** Llavors la taxa d'atur es va situar per sobre del 20%. Avui, malgrat els augments dels darrers mesos, estem de moment en un 7,6% d'aturats.
- **Mercats crediticis.** Fa quinze anys els tipus d'interès dels préstecs a empreses i famílies estaven al 10%, és a dir, molt per sobre del 5,5 - 6%, que és on podríem arribar en aquest moment.

Si em permeten el símil automobilístic, diríem que l'economia catalana duia una velocitat alta, sostinguda durant anys.

I que ara l'haurà de reduir sensiblement, durant un parell d'anys com a mínim.

Però això no vol dir, de cap manera, que estiguem aturant el motor ni que el vehicle hagi sortit de la carretera.

Aquesta és la realitat de la nostra situació econòmica i l'hem d'acceptar. No és bo menystenir-la.

Tampoc no ho és sobre-dimensionar-la. El sentit de la responsabilitat ens obliga a ser prudents. Als uns i als altres.

Voldria referir-me, a continuació, al nostre model productiu.

El Govern fa anys que està impulsant i conduint el procés de transformació de la nostra pauta de creixement cap a un model més equilibrat.

Des de finals dels anys 90, quan van començar a aparèixer alguns episodis de deslocalització, l'esforç dels successius governs ha anat en una doble direcció:

> Enfortir l'empresa catalana i animar-la a prendre el risc d'internacionalitzar-se;

> I prendre mesures de caràcter més estructural que ens conduïssin cap a un canvi de model productiu.

El nostre model productiu s'havia basat, tradicionalment, en activitats de poc valor afegit i intensives en mà d'obra poc qualificada.

El dinamisme d'aquests sectors ha permès absorbir el nombrós contingent de treballadors estrangers que ha arribat i, al mateix temps, reduir la taxa d'atur. Però aquest dinamisme ha limitat el creixement de la productivitat.

En el món global, l'economia catalana ja no pot seguir jugant amb les mateixes cartes amb les que, durant molts anys, havia guanyat.

Ha de fer un canvi cap a un model més equilibrat, que recuperi els increments de productivitat que ens permetin reduir el nostre elevat dèficit per compte corrent i competir, a nivell internacional, en sectors de valor afegit mitjà-alt i un elevat contingut tecnològic.

Alguns canvis significatius ja s'han produït:

Hem fet un **salt importantíssim en la despesa en R+D. Hem passat de l'1,06 del 2000, a l'1,43% del PIB l'any 2006, pràcticament un 40%. I mantenim l'objectiu difícil del 2 % per al 2010.**

Ahir mateix **el Govern va aprovar el text base del que volem que sigui el Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació**. Serà el full de ruta per a les polítiques públiques en aquest àmbit esperem que pels propers anys.

I servirà per confirmar un canvi del qual ja tenim evidències, en relació amb l'excel·lència de la recerca que es fa a Catalunya. Per exemple, amb projectes de l'àmbit oncològic com els liderats pels Drs. Baselga i Massagué.

Hem d'aconseguir que aquesta empenta signifiqui també el naixement de noves empreses globals intensives en coneixement, com FUTURLINK (líder en aplicacions per a mòbils), THROMBOTARGETS (empresa biotec de Castelldefels que compta ja amb productes aprovats ja per la Agència del Medicament americana) o ORYZON, que recentment ha ampliat capital, o el projecte de FERRER Internacional al futur BIOPOL de Bellvitge que començarà l'any vinent.

Aquesta mateixa setmana, dues de les revistes internacionals de més prestigi, NATURE i SCIENCE, publiquen reportatges amb Catalunya com a exemple d'avenços els darrers anys.

En segon lloc, s'ha produït **un fort augment de la inversió en béns d'equipament**. Durant el període 2004-2007, la formació bruta de capital de l'economia catalana ha augmentat a una taxa anual del 6%.

Tot això (més recerca i molta més inversió en béns d'equipament) combinat amb l'aposta decidida per la internacionalització, s'afegeix a l'**atractiu que Catalunya segueix mantenint en relació amb la inversió estrangera**.

N'és un bon exemple que **Barcelona** hagi estat reelegida com la **quarta millor ciutat europea per a fer negocis**, segons algun dels estudis internacionals més prestigiosos, només superada per Londres, París i Frankfurt.

I ho és també la candidatura de Barcelona com a seu de la secretaria General de la **Unió pel Mediterrani**. És una gran notícia, que més enllà de suposar un reconeixement del paper de Catalunya en el marc mediterrani, reforça la **potència de la nostra capital a nivell internacional**.

Per altra banda, cada vegada hi ha **més empreses catalanes que engeguen projectes d'inversió fora** de les nostres fronteres. I d'altres que segueixen atraient inversions cap a Catalunya.

Vull remarcar i aplaudir que **moltes petites i mitjanes empreses catalanes** hagin decidit optar per la **multi-localització** com a element de competitivitat internacional.

Com a conseqüència de la nostra creixent internacionalització, **el grau d'obertura de l'economia està per sobre del 70% del PIB**; i les nostres **exportacions d'alt contingut tecnològic suposen el 40% de les de tot l'Estat**.

I entre 2004 i 2007, la **"Inversió Directa de Nou Establiment"** a Catalunya, **s'ha doblat**. El volum d'inversió, **l'any 2007, va ser superior als 1.000 M€**. Cal tenir present aquesta dada per relativitzar l'impacte de la deslocalització. Hi ha empreses certament que tanquen. Però n'hi ha moltes de noves que s'instal·len.

Ara bé, cal seguir treballant per crear un entorn que garanteixi la **competitivitat i la capitalització de l'economia catalana**. I capitalització en un sentit més ampli, que abasti el conjunt de la nostra societat.

Fa unes setmanes, en una intervenció davant el món econòmic, afirmava precisament que **Catalunya, per poder assegurar el seu futur, s'ha de capitalitzar**. I ho deia referint-me als diversos tipus de capital:

- **Capital físic**, completant les infraestructures projectades, planificant-ne de noves.
- **Capital tecnològic**, Treballant per enfortir la xarxa de centres de recerca i invertint en Recerca i Desenvolupament.
- **I també capital humà, capital social i capital polític.**

Per altra banda, és evident que el canvi de model productiu no serà possible si el Govern no l'impulsa amb la complicitat i l'esforç de tots els agents, polítics, sindicals, econòmics i socials de Catalunya.

Això és el que pretenen els Pactes Nacionals dels què hem parlat en algunes ocasions: el d'habitatge, R+D+i, Infraestructures i Immigració.

I és l'esperit que ha conformat l'Acord Estratègic, signat el 2005 actualitzat i reeditat fa una setmana.

L'Acord Estratègic és el pla més detallat i precís que ha tingut mai l'economia catalana per actuar amb visió estratègica, per abordar canvis estructurals en profunditat, que permetin mantenir i fer créixer la competitivitat de la nostra economia.

El primer Acord ha suposat avenços significatius en aspectes clau per a la millora de la competitivitat i productivitat de l'economia catalana.

S'han executat els gairebé 4.600 milions d'euros previstos i més del 95% de les mesures.

Mesures de gran rellevància econòmica i social, com la creació de l'Agència Catalana d'Inversions, l'establiment de l'Índex de Renda de Sufficiència (IRSC) i la creació de nous centres tecnològics.

L'Acord, actualitzat i reeditat, 2008-2011, més ampli i ambiciós que el primer, contempla **uns recursos anuals de més de 7.000 milions d'euros destinats a l'execució de les diferents actuacions**.

El conjunt de **més de cent (102) mesures**, estructurades en grans eixos, fixa un conjunt de línies estratègiques de cara als propers anys. Les principals són:

1. Innovació i transferència tecnològica
2. Formació professional
3. Èxit escolar
4. Anglès
5. Infraestructures estratègiques

6. Regulació, competència, simplificació administrativa i contractació pública
7. Ús racional i de qualitat dels recursos
8. Immigració i mercat laboral.

El nou Acord Estratègic mobilitzarà 33.200 milions d'euros en tot el seu període. De manera que, en total, durant el període 2005-2011, s'hauran mobilitzat més de 37.000 milions d'euros.

L'Acord és, també, un missatge de confiança cap a la societat catalana en el moment actual.

Precisament ahir mateix es va celebrar una **reunió** de treball del **Govern amb les institucions signants** de l'Acord Estratègic, per abordar l'actual **conjuntura econòmica** i analitzar el conjunt d'actuacions per fer-hi front.

La dinàmica positiva de treball entre institucions i agents econòmics i socials permetrà sumar esforços per sortir de la crisi.

Senyores diputades,

Senyors diputats,

Davant de la situació econòmica actual, el Govern ha adoptat un conjunt de decisions i mesures que li permetessin actuar en els dos fronts que he presentat en el meu diagnòstic de situació:

Per una banda sobre els problemes de fons que arrossega la nostra economia.

I per una altra donant suport a les famílies i els sectors econòmics més afectats per la frenada. No podem deixar de fer ni una cosa ni l'altra.

El Govern ha adoptat en tot moment una posició realista, flexible i obert a l'evolució de la conjuntura, aquí i a nivell internacional i, en funció d'aquesta evolució, modificarem o ampliarem mesures ja adoptades, o en prendrem de noves si fos necessari.

Voldria **donar compte**, finalment, **del conjunt de mesures** que, des de fa mesos, ha anat prenent el Govern de la Generalitat **per fer front als efectes de la desacceleració** de la nostra economia.

El **Pla de mesures de dinamització**, aprovat el mes d'abril passat, era la primera resposta global, sistematitzada, del Govern al deteriorament de la situació econòmica internacional de finals de l'any passat i als seus efectes sobre l'economia catalana.

És un Pla de 42 mesures, amb un **impacte econòmic xifrat en 2.700 M €** i orientat directament a pal·liar els efectes de la desacceleració.

Els seus principals objectius són:

- **Contrarestar el descens** de l'activitat del **sector immobiliari**,
- **Atenuar les restriccions de liquiditat** al sistema financer català,
- Garantir **l'accés del sector empresarial** als **recursos financers** que requereixi per desenvolupar la seva activitat, i
- Afavorir la **recol·locació** de les persones que es queden a l'**atur**
- **Controlar les tensions inflacionistes**, i

- Fomentar la **competència i l'eficiència** de l'economia a mitjà termini.

Tant el paquet de mesures de dinamització com d'altres actuacions del Govern constitueixen la resposta a aquestes preocupacions.

Concretem aquestes respostes:

1r.- **Davant de l'aturada del sector de la construcció**, el Govern fomenta la inversió en obra pública i vol accelerar les actuacions previstes al Pacte Nacional de l'Habitatge.

A dia d'avui, la Generalitat està realitzant obra pública pel **valor de més de 12.300 milions d'euros**. Això donarà un respir a la davallada de l'activitat de moltes empreses del sector de la construcció. La inversió finançada per la Generalitat durant l'any 2008 **és l'equivalent, amb els paràmetres que utilitzen les associacions del sector, a més de 43.000 llocs de treball, 12.000 dels quals són nous i s'estan cobrint amb treballadors provinents del sector de l'habitatge**.

La política pública d'habitatge també contribuirà fortament en aquest sentit, amb una inversió global que, sumant aportacions de la Generalitat i del sector privat, serà de més de **7.000 milions, entre aquest any i el vinent. Això suposarà l'ocupació de unes 50.000 persones**.

La setmana passada es va signar el Conveni de Col·laboració amb les entitats financeres que operen a Catalunya. Està previst **mobilitzar 12.000 M € per a l'adquisició de fins a 60.000 habitatges, i la rehabilitació de 50.000 més**. L'acord suposarà una important reducció de l'estoc de pisos que tenen els promotors catalans i donarà feina, també, esperem, a milers de treballadors del sector mitjançant l'impuls als treballs de reforma d'habitatges.

Aquest impuls a la rehabilitació es complementa amb l'augment d'1,5 punts de la deducció aplicable a l'Impost de la Renda, en el nostre tram, d'aquest mateix any, que el Govern va aprovar i que figura en el Decret Llei enviat a aquesta cambra.

Abans d'acabar aquest mes de juliol, el Govern aprovarà un **Decret de Creació de les noves figures d'habitatge protegit** (l'habitatge concertat de Catalunya i l'habitatge de lloguer amb opció de compra). És un pas endavant en les polítiques de protecció social ja que permetrà l'accés a un habitatge de propietat o de lloguer de moltes famílies que avui estan excloses.

2.- Un **segon grup de mesures** té per objectiu **atenuar les tensions de liquiditat del sistema financer català**. El Govern vol **garantir que totes les empreses tinguin accés al finançament** necessari per poder desenvolupar la seva activitat i garantir les seves plantilles de treballadors. Amb els nostres modestos instruments.

L'Institut Català de Finances ha assumit aquesta tasca com a prioritària, **ampliant ja els instruments financers a disposició de les empreses catalanes en 1.100 milions d'euros**.

Fa dues setmanes el Govern va aprovar **l'ampliació un 14% del límit d'endeutament de l'ICF per a l'exercici 2008 per valor de 500 milions d'euros, i va augmentar, en 300 milions d'euros, els avals que la Generalitat pot prestar, a fons de titulització que destinin la seva inversió a finançar l'activitat productiva de petites i mitjanes empreses. Figura també al Decret Llei que es va enviar a aquesta Cambra.**

La **nova línia ICF-Creixement** per a projectes de fusió i consolidació empresarial, dotat amb **150 milions d'euros**, és el primer exemple d'ampliació de línies pròpies de l'ICF.

Però en vindran més, com l'**ampliació de la línia ICF-Crèdit en 300 milions d'euros, que s'afegiran als 675 milions d'euros ja disponibles**, i que esperem tancar aquest mateix mes.

També tindrà un efecte estimulants el conjunt de mesures preses pel govern per **reduir i racionalitzar els tràmits administratius requerits a les empreses, després d'un llarg procés**. Tal i com ja he indicat en ocasions anteriors, aquesta reducció dels tràmits tindrà **un important impacte des del punt de vista econòmic** i reduirà en més d'un milió els documents a presentar.

3.- En tercer lloc hi ha un paquet de mesures per afrontar els **problemes** derivats de l'augment del nombre de **persones aturades**. Com he dit, les actuacions en obra pública i la política d'habitatges, poden absorbir de forma directa part de l'atur generat per la crisi en el sector de la construcció residencial.

El Govern està reforçant, també, les **actuacions formatives d'impacte a curt termini, per orientar aquests treballadors cap a sectors amb capacitat de creació d'ocupació, a curt i mitjà termini**. El SOC, ja ha posat en marxa, durant el mes de juny, **diversos programes, dotats amb més de 150 milions d'euros, que beneficiaran entre 28.000 i 35.000 persones**.

El desplegament de la Llei de Dependència serà un altre element d'indubtable ajut en les actuals circumstàncies. Perquè, més enllà del seu impacte social, en relació amb els milers de persones que pateixen aquesta dependència, el desplegament de la **Llei també comportarà, i està comportant, la creació de llocs de treball**.

4.- El Govern també ha adoptat mesures per combatre la inflació. Com saben, ja fa dos anys que es va aprovar un primer Pla de Mesures contra la Inflació, i des de fa uns mesos el diferencial d'inflació amb l'economia espanyola és negatiu per primera vegada des de l'any 2001. A dia d'avui, més d'un 70% de les 39 mesures estan ja finalitzades o en un estat molt avançat d'execució. I s'ha convocat el Comitè d'Experts per la actualització del Pla a les noves circumstàncies.

Les principals mesures han estat orientades a promoure l'estalvi i l'eficiència energètica i a crear instruments que dotin de major transparència la formació de preus en el sector de l'alimentació.

En són exemples

- la línia de 32 milions d'euros de subvencions que l'ICAEN destina a projectes d'estalvi i eficiència energètica,
- les subvencions que es convocaran aquest any per a la introducció de vehicles més eficients
- la posada en marxa de diversos Observatoris Sectorials com el de la llet, la fruita fresca i el vi,
- la voluntat de posar en marxa enguany l'Observatori de Preus.

*

Com veuen, senyores i senyors diputats, el govern procura articular respostes concretes a problemes concrets.

No estic dient, amb aquestes mesures, que l'economia catalana pugui superar immediatament la desacceleració. Ja sabem que no és així. Sabem que no hi ha receptes màgiques ni instantànies.

La nostra economia no pot blindar-se enfront del context econòmic internacional. Però el Govern té la obligació de treballar, amb tots els instruments de què sigui capaç de dotar-se, per atenuar-ne les conseqüències i ajudar a les empreses i famílies més vulnerables.

Un **altre bloc de mesures** fa referència a l'**austeritat pressupostària de les administracions públiques**, de contenció de la despesa corrent; en aquest cas de la pròpia Generalitat.

El Govern va acordar, ahir mateix, reduir en un 25 % determinades partides de la despesa corrent, que tot i ser necessàries no es consideren imprescindibles.

Així mateix el Govern va acordar ahir mesures de contenció del creixement de les plantilles de personal al servei de l'Administració, excepte en aquells serveis essencials i que estan relacionats amb els serveis ciutadans bàsics o amb la protecció de la ciutadania.

Em permetran, encara, per acabar, una darrera reflexió sobre el moment present i l'esforç col·lectiu, polític i social per fer-hi front.

Hi ha un acord general sobre el fet que la descentralització de l'Estat a partir de la Constitució de 1978, ha estat clau en l'etapa de progrés que ha viscut Catalunya i Espanya els darrers 25 anys. En tots els ordres. També en l'econòmic.

Els catalans hem viscut una etapa de consolidació del nostre autogovern i de creixement de la nostra economia.

A nosaltres no ens ha de convèncer ningú que l'autogovern ens va bé. I que quan les coses van bé per a Catalunya també li van bé a altres.

Durant tots aquests anys s'ha avançat notablement en la descentralització administrativa, en la transferència de competències de l'Estat a les autonomies.

Una nova concepció del que han de ser els pols de capitalitat i una estructura més equilibrada, han estat també factors clau en el dinamisme de l'economia al conjunt de l'Estat.

Doncs bé, aquesta realitat força indiscutible ens proporciona un argument més a la nostra reclamació de desplegament de l'Estatut.

Perquè és evident que la descentralització ha estat positiva i la proximitat és necessària. Ho ha estat fins ara. Ho segueix essent avui.

Estic convençut que amb més autogovern, més competències i un millor finançament, superarem abans aquesta situació.

Que una Espanya més descentralitzada, amb unes CC.AA. amb més competències, recursos i responsabilitat, segur que també sabrà trobar més fàcilment el camí de la recuperació.

A l'igual que una Europa més unida, més forta i amb més pes en el context internacional ens ajudaria en aquest sentit.

Hi ha raons de proximitat, de coneixement directe de la realitat, de capacitat de resposta immediata davant els problemes que tenim plantejats, que amb autonomia i recursos adequats resoldrem millor i abans. N'estic segur.

Vaig acabant:

Estem davant d'un problema que afecta tot el país. I els problemes, com els grans acords, que són de país, és bo que es procuri abordar-los amb el màxim d'acord possible.

Jo he vingut aquí, avui, a exposar-los el diagnòstic que fa el govern i el conjunt d'iniciatives i mesures que hem pres per fer-hi front.

Però, com he dit al començament, també he vingut a escoltar les idees i propostes que els grups de la cambra vulguin presentar i que vagin en la direcció de superar aquestes dificultats. Totes les idees seran benvingudes i estudiades.

També crec que ho hem de fer tot procurant d'evitar el dramatisme. I sense negar l'evidència: que Catalunya avui té més persones ocupades que mai. Hem crescut de manera especialment positiva els darrers anys. Hem assolit la taxa d'atur més baixa de la nostra història recent i encara hi som molt a prop.

Estem davant d'una desacceleració acusada del nostre nivell de creixement. Estem en crisi.

Hi havia una previsió, fruit d'una voluntat política compartida entre els agents econòmics, d'anar reduint el pes que tenia sectors com el de la construcció.

Aquesta previsió s'ha vist desbordada, molt especialment per factors exògens, com s'ha dit.

Ens correspon assumir la situació, adoptar les mesures que estiguin al nostre abast, i que serveixin per remuntar aquest sotrac.

No sabem el que durarà la crisi. Serà probablement més llarga del que fa uns mesos es preveia. Però la superarem. I en sortirem enfortits.

El Govern de Catalunya seguirà prenent les mesures al seu abast per **fer front a aquesta situació amb realisme. Per no deixar ningú enrere.** Ajudant les famílies a fer front a la situació adversa. Ajudant les empreses, perquè es perdin el mínim nombre de llocs de treball. Ajudant sobretot aquelles empreses que tinguin la determinació de reaccionar amb imaginació, amb noves propostes, amb esperit constructiu, davant la situació que estem vivint.

Ens correspon, així mateix reclamar **contenció**. I reclamar ambició. No es tracta només de capejar el temporal. Perquè si només perseguim això sortirem, una hora o altra, d'aquest episodi, però en sortirem més afeblits.

Es tracta d'actuar amb sentit de la **responsabilitat, determinació** i amb prou **ambició** perquè, passada la turbulència dels mesos que vindran, més que mesos, ja ho sabem, la nostra economia estigui en condicions de tornar a assolir nivells de creixement acceptables i que puguem sostenir en el temps.

El Govern fa i farà el que estigui a les seves mans. Començant per predicar amb l'exemple. Però cal més. Cal que **l'esforç sigui compartit**. Cal que els costos

d'aquesta situació no recaiguin sobre les famílies amb rendes més baixes o amb menys poder adquisitiu i menys seguretat.

Cal **que la despesa social es mantingui**. I cal que, el govern i les empreses, aprofitin aquest moment per completar els canvis estructurals que els darrers anys hem començat a abordar.

Si hagués de sintetitzar en uns pocs conceptes el missatge que els he volgut transmetre, diria

1. **Realisme...** en el diagnòstic.
2. **Determinació...** en les actuacions.
3. **Ambició** per sortir de la crisi.
4. **Contenció** en la despesa,
5. **Inversió i despesa social...** com a prioritats.
6. **Compromís...** que ningú no quedi enrere.
7. **Esforç conjunt i diàleg...** entre govern, oposició, sectors econòmics i sindicats.

Si realment ens mou el propòsit d'arribar a fer de Catalunya, d'aquí a cinc, deu anys, un sol poble de vuit milions de ciutadans i ciutadanes, estic convençut que trobarem el punt d'acord necessari i els camins adequats per superar aquest moment, aquest moment de dificultat.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.